

seti se podaří udržet rovnováhu a je odměněn potleskem kolegů i náhodných kolemjdoucích. Ostatní příjízďeji do potoka po hlavě, některým se podaří loď zvednout do správné polohy, jiní ji musejí potupně opustit. „Další krysa!“ radostně oznamuje ve vodáckém žargonu asi desetiletý klučina, že jeho otec právě vypadl z kajaku.

Pod rourou nasedají i turisté a všichni méně odvážní vodáci. Posádky se poté podle svých schopností protloukají úzkým korytem od kořene ke kořenu, nebo si užívají podzimní barevné přírody v chráněném přírodním parku Meandry Botiče.

Představení pro diváky na procházce

V Hostivaři v ulici U břehu přichází první jez. Není sice obtížný, ale když se do vodního jazyka chce vejít několik lodí najednou, stává se jejich ne vždy úspěšný boj o rovnováhu věčným divadlem pro místní obyvatele na dopolední vycházce.

Vjezd do staré Hostivaře začíná pod mostem estakády K Horkám. Po levé ruce je možné obdivovat domky natlačené na břehu. Malá okénka mají nejméně tři metry nad hladinou. Je to rozumné opatření proti velké vodě. Při té loňské se také domům nic nestalo.

Pod starou Hostivaři se Botič zase noří do divočiny. Na vysokých březích rostou mohutné olše, po levé ruce míváme chráněné bažiny a vidíme i několik brodů pro traktory. Kdybychom ovšem na chvíli vystoupili a rozhledli se ze břehu, uviděli bychom kousek od nás hypermarket Interspar, benzínovou stanici ÖMV a čtyřpruhovou Švehlovu výpadočku s tramvajovým pásem uprostřed.

Třimetrový jez Marcela většina vodáků raději vynechává a loď okolo něho v uctivé vzdálenosti přenášá. Další jez v ulici U Záběhlického zámku ovšem všichni jedou. Na levé straně je totiž šlajsna umožňující bezproblémové splutí kajáků i raftů.

FOTO: JAKUB TUREK

Konec přírody, připomíná se město

V Záběhlicích jako když utne, končí romantika přírodních meandrů a oba břehy jsou až k ústí do Vltavy svázané betonovými či kamennými zdmi. Navíc část domů není připojena na veřejnou kanalizační síť a dosud čistý potok se stává stokou.

Most pod Jižní spojkou dálničního obchvatu Prahy upozorňuje na atrakci, kterou je Botič známý. Blíží se první tunel. Těsně před ním čekají na své oběti dva zdánlivě nevinné jezíčky vysoké sotva pár decimetrů. Válcové za nimi jsou ale zálučné. Nechají sice loď sklouznout z jezu dolů, ale když se začne vynořovat na hladinu, uchopí ji a otočí dnem vzhůru.

Tunelem dlouhým pár set metrů projíždějí vodáci s rozsvícenými světly a vypadají jako bludičky. Takové tunely přijdou ještě další dva. Mezi tunely proud rychle běží, téměř nikde není možné zastavit. S trochou nadsázky to popisoval jeden z organizátorů Vojta Jančar při výkladu tratě na startu: „Potom

jedete, a když už nemůžete zastavit, tak sjedete další nebezpečný stupeň.“

Střídají se úseky vyžadující velkou pozornost kormidelníků s hladkou vodou, na které je čas se občas rozhlednout. Kde jinde vodáci plují mezi činžáky a městskými parky? Z Botiče je vidět Nuselská sokolovna, nedávno rekonstruované divadlo na Fidlovačce, fotbalový stadion Bohemians a Gröbova vila.

Boj s živlem o rovnováhu

Přichází předposlední skok. Silniční a železniční most v ulici U seřadiště dělají kulisu častým bojům s vodním živlem. Diváci tu stojí přímo nad jezem a aplaudují především těm, kteří ho prohrají. Otevřené turistické deblovky tady nabírají vodu a převrací se kvůli rovnováze až na klidné vodě. Kajaky stahuje protiproud zpátky pod jez a pokud jim od tamtud někdo nepomůže lanem, končí také vyklopením. Jen nafukovací kanoe a rafty se prohnou jako bubliny a sklouznou metr vysoký vodní spád.

V těchto místech už není plavání nic příjemného, protože hnědá, zapáchající voda už stačila nasbírat dost pražské špíny. O kilometr dál následuje podobný, ale ještě vyšší jez v parku Grébovka pod Nuselským mostem. Tam je diváků stejně, ale posádky jsou už zkušenější a „čochtanů“ je tedy podstatně méně.

Kilometr pod zemí

No konci Grébovky pod ulicí Na Slupi voda mizí do podzemí. Jestliže někdo projel předchozí tunely s blikající žárovkou, tak tady potřebuje pořádnou lampu. Téměř kilometr vysoký tunel totiž uprostřed skrývá malý jez. Nikdy není předem jasné, zda se na něm nezachytí nějaká překážka. V minulých letech se tu vystřídaly takové bizarnosti jako postel, utopená pramička a smotané lano. Je potřeba se jim v černočerné tmě vyhnout. Je to ovšem těžké, protože běžné lampy tady dosvítí jen na špičku lodi.

Tunel končí, špinavý a promrzlý vodáci vyjíždějí na Vltavu. Velká řeka pod Železničním mostem se zdá teplá a čistá. Poslední zhoupnutí na vlnách od parníku, poslední pohled z hladiny směrem na Hradčany. Potom už nezbyvá nic jiného, než zapomenout na to špatné a z Botiče si uložit do paměti nevšední zážitek.

JAKUB TUREK

jakub.turek@horydoly.cz
Autor je editorem serveru
Horydoly.cz

PODZIMNÍ VODÁCKÉ AKCE

- **18. 10.** Splutí Opatovického kanálu
- **18. 10.** Splutí Rokytky
- **25. 10.** Vodácký maratón na Vltavě
- **25. 10.** Závěrečný splav Dunaje (Slovensko)
- **25. 10.** Zamykání Doubravy
- **26. 10.** Zamykání Ohře
- **13. – 16. 11.** Boat Brno – specializovaný veletrh

- **29. 11.** Mikulášská jízda na Orlici
- **6. 12.** Vánoční jízda Chrudimkou
- **20. 12.** Vánoční Sázava
- **25. 12.** Vánoční splutí Lužnice
- **31. 12.** Silvestrovský splav Černé Vody (Slovensko)

Poznámka: termíny se mohou měnit podle stavu toků

Zdroj: Horydoly.cz